ЛЕКЦІЯ 8

Комбінаторні алгоритми

Алгоритми породження підмножин.

Розглянемо задачу генерування підмножин довільної n-множини $A = \left\{a_1, a_2, ..., a_n\right\}$.

Існує кілька варіантів цієї задачі, які включають:

- генерування всіх можливих підмножин даної множини,
- генерування підмножин з деякими умовами, які накладають на, підмножини.

Кожна n-множина A має точно 2^n підмножин (згадайте белеан).

Тому кожній з отриманих підмножин ставлять у відповідність двійкову послідовність.

Підмножина $B\subset A$ може бути зіставлена з двійковою послідовністю $b_1b_2...b_i...b_n$ так:

$$b_j = \begin{cases} 0, & a_j \notin B, \\ 1, & a_j \in B. \end{cases}$$

Так встановлюємо взаємно однозначну відповідність між усіма булевими векторами довжини n і елементами множини B.

Генерування всіх підмножин

Підмножини n-множини A утворюємо, генеруючи усі двійкові набори довжини n.

Легко побачити, що найбільш прямим способом їх породження є запис у системі числення з основою 2.

Приклад. Згенерувати всі підмножини множини $M = \{a_0, a_1, a_2\}$

Розв'язок. Позначимо i-y підмножину множини M через B_i , де $i=1,2,...,2^{|M|}$

Кожній підмножині B_i поставимо у відповідність двійкову послідовність $b_0b_1b_2...b_{|M|-1}$ з умовою, що

$$b_j = \begin{cases} 0, & a_j \notin B, \\ 1, & a_j \in B. \end{cases}$$

Результати відповідності представимо в таблиці:

Для підмножин множини $M = \{a_0, a_1, a_2\}$ генеруємо $b_0 b_1 b_2$

i	$b_0 b_1 b_2$	B_i
0	000	Ø
1	001	a_2
2	010	a_1
3	011	a_{1}, a_{2}
4	100	a_0
5	101	a_0, a_2
6	110	a_0, a_1
7	111	a_0, a_1, a_2

$$2^{M} = \{\emptyset, a_{0}, a_{1}, a_{2}, \{a_{0}, a_{1}\}, \{a_{0}, a_{2}\}, \{a_{1}, a_{2}\}, \{a_{0}, a_{1}, a_{2}\}\}\}$$

$$2^{|M|} = 8 \qquad b_{0} ... b_{|M|-1} = b_{0} b_{1} b_{2}$$

Алгоритм генерації всіх двійкових векторів довжини n в лексикографічному порядку

Алгоритм породжує всі двійкові вектори $b = (b_{n-1}, b_{n-1}, ..., b_1, b_0)$ довжини n в лексикографічному порядку, починаючи з найменшого елемента.

- 1. Будемо використовувати масив b[n], b[n-1],, b[1], b[0], установивши b[n]:=0.
- 2. Переглядаючи справа наліво, знаходимо першу позицію b[i] таку, що b[i]=0.
- 3. Записуємо b[i] := 1, а всі елементи b[j], j < i, що розміщені праворуч від b[i], встановлюємо в 0.
- 4. Для всіх породжуваних послідовностей елемент b[n] не змінюється, за винятком генерації останнього вектора (1,1,...,1), i=n. Рівність b[n]=1 є умовою зупинки алгоритму.

Псевдокод програми генерації двійкових векторів довжини n

```
For i := 0 to n do b[i] := 0; [початковий вектор]
While b[n] \neq 1 do [перевірка закінчення алгоритму]
begin
 Write (b[n-1], b[n-2],..., b[0]);
 i = 0;
 While b[i]=1 do
                                 n=2
 begin
                                 b \mid 2 \mid, b \mid 1 \mid, b \mid 0 \mid
  b[i]:=0;
  i := i+1;
 end;
 b[i]:=1;
end;
```

Розглянемо генерацію підмножин множини $A = \{a_0, a_1, ..., a_{n-1}\}$. Введемо фіктивний елемент $a_n \notin A$.

Генерація всіх двійкових векторів b довжини n=3 та підмножин B множини $A=\{a_0,a_1,a_2\}.$

```
b^{1} = (0,0,0), B^{1} = \emptyset, i = 0;
b^2 = (0,0,1), B^2 = \{a_0\}, i = 0;
b^3 = (0,1,0), B^3 = \{a_1\}, i = 1;
b^4 = (0,1,1), B^4 = \{a_1, a_0\}, i = 0;
b^5 = (1,0,0), B^5 = \{a_2\}, i = 2;
b^6 = (1,0,1), B^6 = \{a_2,a_0\}, i = 0;
b^7 = (1,1,0), B^7 = \{a_2,a_1\}, i = 1;
b^8 = (1,1,1), B^8 = \{a_2, a_1, a_0\}, i = 0.
```

```
B := \emptyset
 While a_n \notin B do
 begin
   Write (B);
   i := 0;
   While a_i \in B do
   begin
     B := B \setminus \{a_i\};
    i := i + 1;
   end;
   B := B \cup \{a_i\};
end;
```

Генерування підмножин з умовою

Генерація підмножин з умовою мінімальної відмінності сусідніх породжуваних елементів.

Код Грея – сусідні коди відрізняються тільки одним розрядом

Алгоритм одержання коду Грея.

Нехай $b_1b_2...b_n$ – деяке двійкове число.

Перший спосіб генерації коду Грея. Код Грея числа одержують шляхом зсуву його на один розряд вправо, і, відкинувши самий правий (n-й розряд), додають порозрядно по модулю два із цим же, але незсунутим числом:

$$\frac{b_1b_2b_3...b_{n-1}b_n}{\oplus b_1b_2b_3.....b_{n-1}X_n}$$

$$\frac{c_1c_2c_3....c_{n-1}c_n}{\Box c_1c_2c_3....c_n}$$

Таким чином, кожний результуючий розряд c_i ,. $\oplus b_1 b_2 b_3 b_{n-1} X_n$ одержують по формулі $c_i = b_i \oplus b_{i-1}$. Вважають, що $b_0 = 0$.

Правило $||b_i \oplus b_{i-1}||$ $0 \oplus 1$ $1 \oplus 0$ 1⊕1

Приклад. Розглянемо порядок генерації коду Грея для трьохрозрядних двійкових чисел:

i	Двійкове	Зсув	Операція	Код
	число		Операція	Грея
0	000	00	$000 \oplus 00 = 000$	000
1	001	00	$001 \oplus 00 = 001$	001
2	010	01	$010 \oplus 01 = 011$	011
3	011	01	$011 \oplus 01 = 010$	010
4	100	10	$100 \oplus 10 = 110$	110
5	101	10	$101 \oplus 10 = 111$	111
6	110	11	$110 \oplus 11 = 101$	101
7	111	11	$111 \oplus 11 = 100$	100

Другий спосіб генерації коду Грея

Другий спосіб генерації коду Грея складається з наступних кроків:

- 1. У якості базової використовуємо дворозрядну послідовність: 00, 01, 11, 10.
- 2. Будуємо трьохрозрядну послідовність:
- 2a. Припишемо до 00,01,11,10 праворуч 0: 000,010,110,100.
- 26. Переставимо елементи 00,01,11,10 у зворотному порядку: 10, 11, 01,00.
- 2в. До елементів 10,11,01,00 припишемо праворуч 1: 101,111,011,001.
- 2г. Об'єднаємо послідовності з п.2а й п.2в: 000, 010,110,100,101,111,011,001.
- 3. Для одержання чотирьохрозрядної послідовності перейдемо до п.1 алгоритму, замінивши дворозрядну послідовність послідовністю, отриманої в п. 2г.
- 4. Повторюючи дії n-2 рази, одержимо n-розрядний код Грея.

Правило генерації коду Грея другим способом

Якщо послідовність $c_1, c_2, c_3, ..., c_k$ містить усі двійкові послідовності довжини k й кожний член послідовності відрізняється від сусіднього точно одним елементом, то, приписуючи праворуч нуль до кожного члена цієї послідовності і одиницю також до кожного члена цієї послідовності, записаної у зворотному порядку, одержимо в результаті нову послідовність, яка містить усі послідовності довжини k+1 з сусідніми членами, які відрізняються один від одного точно однією координатою.

Приклад. Згенерувати всі підмножини множини $A = \{a_1, a_2, a_3\}$ з умовою мінімальної відмінності сусідніх породжуваних елементів.

Розв'язок. Результати представимо у вигляді таблиці:

i	$b_1b_2b_3$	B_i
0	000	Ø
1	010	a_2
2	110	a_{3}, a_{2}
3	100	a_3
4	101	a_{3}, a_{1}
5	111	a_3, a_2, a_1
6	011	a_{2}, a_{1}
7	001	a_1

1. Початкова послідовність 00,01,11,10
2a. Дописали <mark>0</mark> справа 000,010,110,100
2б. Послідовність (1) перевернули
10,11,01,00 2в. До послідовності (2б) дописали 1
101,111,011,001 2г. Поєднали послідовності (2a) та (2в)
000, 010,110,100,101,111,011,001

Псевдокод програми, що генерує всі підмножини за допомогою коду Грея першим способом

```
Program Gray;
Var
i, M, N:byte;
{ N-розряднісь, M=2^N-Кількість комбінацій}
 G:array[1..M] of byte;
function Bintogray (b:byte):byte;
begin
 Bintogray:=b xor (b shr 1)
end;
begin (* головна програма *)
  For i:=1 to M do G[i]:=Bintogray(i);
end; (*кінець програми*)
```

Генерування *k*-елементних підмножин *n*-множини. Алгоритм генерування сполук з *n* по *k* в лексикографічному порядку

3. Якщо
$$(a_1 < a_n - k + 1)$$
 & ... & $(a_{k-1} = a_n - 1)$ & $(a_k = a_n)$ то $(a_1' \coloneqq a_1 + 1, a_2' \coloneqq a_1' + 1, ..., a_{k-1}' \coloneqq a_1' + k - 2, a_k' \coloneqq a_1' + k - 1)$; goto2; Наприклад: якщо $(1, 4, 5, 6)$ то $(2, 3, 4, 5)$

4. Якщо
$$(a_1 = a_n - k + 1)$$
 & ... & $(a_{k-1} = a_n - 1)$ & $(a_k = a_n)$ то Stop
Наприклад: якщо $(3,4,5,6)$ то Stop

Псевдокод алгоритму що генерує всі k –елементні підмножини n –множини

```
begin
 For i:=0 to k do A[i]:=i;
 p := k;
 while p \ge 1 do
 begin
  write (A[1],...,A[k]);
  if A[k]=n then p:=p-1
  else p:=k;
  If p≥1 then
  For i:=k downto p do
  A[i] := A[p] + i - p + 1;
 end;
end;
Праворуч наведений приклад 4-елементних
підмножин множини {1,...,6},
побудованих по даному алгоритму.
```

Алгоритми перестановок

Розглянемо методи генерування послідовностей n! перестановок множини, складеної з n елементів. Для цього задану множину представимо у вигляді елементів масиву P[1], P[2], ..., P[n].

Методи, які будуть нами розглядатися, базуються на застосуванні до масиву P[i], i=1,2,...,n елементарної операції, яку називають **поелементною транспозицією**. Суть операції полягає в обміні даними між елементами масиву P[i] і P[j], $1 \le i, j \le n$ за такою схемою:

$$vrem := P[i], P[i] := P[j], P[j] := vrem,$$

де vrem — деяка допоміжна змінна, яку використовують для тимчасового зберігання значення елемента масиву P[i].

Лексикографічний порядок

Визначення лексикографічного порядку. Нехай існують перестановки у вигляді послідовностей $\{x_1, x_2, x_3, ..., x_n\}$, $\{y_1, y_2, y_3, ..., y_n\}$,... тієї самої множини X. Перестановки з елементів множини X впорядковані в лексикографічному порядку, якщо $\{x_1, x_2, x_3, ..., x_n\} < \{y_1, y_2, y_3, ..., y_n\}$ тоді й тільки тоді, коли для довільного k: $x_k \le y_k$ і $x_i = y_i$ для всіх i < k.

Визначення антилексикографічного порядку. Нехай існують перестановки у вигляді послідовностей $\{x_1, x_2, x_3, ..., x_n\}$, $\{y_1, y_2, y_3, ..., y_n\}$,... тієї самої множини X. Перестановки з елементів множини X впорядковані в антилексикографічному порядку, якщо $\{x_1, x_2, x_3, ..., x_n\} > \{y_1, y_2, y_3, ..., y_n\}$ тоді й тільки тоді, коли для довільного $k: x_k > y_k$ і $x_i = y_i$ для всіх i < k.

Алгоритм побудови перестановок у лексикографічному порядку

Початкова перестановка (1,2,...,n-1,n).

Завершальна перестановка (n, n-1, ..., 2, 1).

Розглянемо перехід від $(x_1, x_2, ..., x_n)$ до $(y_1, y_2, ..., y_n)$

Як будуємо перестановку $(y_1, y_2, ..., y_n)$?

1. Розглядаємо перестановку справа наліво

$$x = (x_1, x_2, ..., x_i, x_{i+1}, ..., x_n)$$

і знайдемо таку позиціюi, що $x_i < x_{i+1}$.

- 2. Якщо такої позиції немає, то тоді $x_1 > x_2 > ... > x_n$, тобто x = (n, n-1, ..., 1). Дана перестановка є завершальною перестановкою нашого алгоритму.
- 3. Якщо позиція i знайдена, то $x_i < x_{i+1} > x_{i+2} > ... > x_n$.

4. Шукаємо першу позицію j в діапазоні від позиції n до позиції i таку, що $x_i < x_j$. Тоді i < j.

$$x = (x_1, x_2, ..., x_i, x_{i+1}, ..., x_j, ..., x_n)$$

5. Далі виконуємо операцію транспозиції над елементами x_i й x_j

$$x = (x_1, x_2, ..., x_i, x_{i+1}, ..., x_j, ..., x_n)$$

- 6. В отриманій перестановці частину елементів $x_{i+1},...,x_{n-1},x_n$ перевертаємо, тобто міняємо порядок їх слідування на протилежний.
- 7. Отримана перестановка є перестановкою $y = (y_1, y_2, ..., y_n)$.

Саме ця перестановка є наступною в лексикографічному порядку слідування перестановок.

Приклад. Нехай x = (2,6,5,8,7,4,3,1).

- 1. Відповідно до даного алгоритму, $x_i = 5$, а $x_j = 7$.
- 2. Виконаємо транспозицію для елементів i = 3 і j = 5 :

$$\tilde{x} = (2, 6, 7, 8, 5, 4, 3, 1)$$

3. Перевернемо частину елементів $x_3,...,x_8 \to x_8,...,x_3$:

$$(8,5,4,3,1) \rightarrow (1,3,4,5,8)$$
.

У результаті одержимо наступну в лексикографічному порядку перестановку y = (2,6,7,1,3,4,5,8)

Псевдокод програми генерування перестановок у лексикографічному порядку

Елемент масиву a [0] = 0 використовується тільки як ознака закінчення алгоритму.

```
For j := 0 to n do a[j]:=j; {генерація поч. посл.}
i := 1;
while i \neq 0 do
begin
 write(a[1],a[2],...,a[n]);
 i := n-1;
                                   {пошук a[i]}
 while a[i]>a[i+1] do i:=i-1;
 j := n;
                                   {пошук a[j]}
 while a[j] < a[i] do j := j-1;
 Swap(a[i],a[j]);
```

```
{перевертання частини послідовності}
 k := i+1;
 m := i + tranc\left(\frac{n-1}{2}\right);
 while k≤ m do
 begin
  Swap(a[k], a[n-k+i+1]);
  k := k+1;
 end;
end;
```

Приклад. При n=3 процес роботи даного алгоритму представлений наступною послідовністю перебудувань перестановок a^k .

$$a^{1}=\{123\}$$
, $a^{1}[i]=2$, $a^{1}[j]=3$; $a^{2}=\{132\}$, $a^{2}[i]=1$, $a^{2}[j]=2$; $a^{3}=\{213\}$, $a^{3}[i]=1$, $a^{3}[j]=3$; $a^{4}=\{231\}$, $a^{4}[i]=1$, $a^{4}[j]=3$; $a^{5}=\{312\}$, $a^{5}[i]=1$, $a^{5}[j]=2$; $a^{6}=\{321\}$, $i=0$;

Перестановки множин $X = \{1,2,3\}$ у лесикографічному (а) і антилексикографічному (б) порядку

	(a)	(б)
1	123	123
2	132	2 1 3
3	213	132
4	231	3 1 2
5	3 1 2	2 3 1
6	3 2 1	3 2 1

Словниковий порядок

Приклад. Розбивка числа 7 у словниковому порядку.

$$\begin{array}{lll} (7 \cdot 1) & = (1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1), \\ (1 \cdot 2, 5 \cdot 1) & = (2, 1, 1, 1, 1, 1), \\ (2 \cdot 2, 3 \cdot 1) & = (2, 2, 1, 1, 1), \\ (3 \cdot 2, 1 \cdot 1) & = (2, 2, 2, 1), \\ (1 \cdot 3, 4 \cdot 1) & = (3, 1, 1, 1, 1), \\ (1 \cdot 3, 1 \cdot 2, 2 \cdot 1) & = (3, 2, 1, 1), \\ (1 \cdot 3, 2 \cdot 2) & = (3, 2, 2), \\ (2 \cdot 3, 1 \cdot 1) & = (3, 3, 1), \\ (1 \cdot 4, 3 \cdot 1) & = (4, 1, 1, 1), \\ (1 \cdot 4, 1 \cdot 2, 1 \cdot 1) & = (4, 2, 1), \\ (1 \cdot 4, 1 \cdot 3) & = (4, 3), \\ (1 \cdot 5, 2 \cdot 1) & = (5, 1, 1), \\ (1 \cdot 5, 1 \cdot 2) & = (5, 2), \\ (1 \cdot 6, 1 \cdot 1) & = (6, 1), \end{array}$$

Вибір за допомогою сортування

Задачу вибору можна звести до СОРТУВАННЯ.

Як це зробити?

- **1.** Упорядкувати масив. Обчислювальна складність $O(n \log n)$
- 2. Взяти потрібний по порядку елемент.

Коли це вигідно застосовувати?

Це ефективно в тому випадку, коли вибір потрібно робити багаторазово

При однократному виборі алгоритм не ефективний

Сортування вибором.

- 1. Знаходимо найменший елемент і міняємо його місцями з першим.
- 2. Серед елементів, що залишилися, знаходимо найменший і міняємо його місцями із другим і т. д.

```
For i:=1 to n do
For j:=i+1 to n do
If a[i]>a[j] then
begin x=a[i]; a[i]:=a[j]; a[j]:=x end;
```

Бульбашкове сортування

- 1. Проходимо по масиву з кінця до початку.
- 2. На шляху переглядаємо пари сусідніх елементів.
- 3. Якщо елемент із більшим індексом менший за величиною, то міняємо місцями елементи в парі.
- 4. Після першого проходу на початку масиву виявиться найменший елемент.
- 5. Наступний прохід робиться до другого елемента.
- 6. Усього виконується *п* проходів.

```
For i:=1 to n
For j:=n downto i+1 do
If a[j-1]>a[j] then
begin x=a[j-1]; a[j-1]:=a[j]; a[j]:=x; end;
```

«Швидке сортування» (Quicksort).

У наведеному алгоритмі використані наступні позначення:

а [k] - масив чисел, у якім проводиться сортування.

Процедура дозволяє сортувати довільна підмножина масиву а [k]

- g номер мінімального елемента масиву, з якого починається сортування.
- r номер максимального елемента масиву, на якім закінчується сортування.

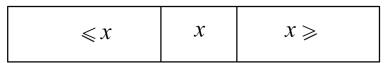
Суть методу

1. На кожній ітерації виділяють частину масиву чисел — робочий масив.

На першій ітерації — це весь масив чисел a[k], у якому проводиться сортування. Встановлюємо границі робочого масиву g=1 і r=n.

2. Вибирають елемент x:=a[(g+r)div2], який розміщений посередині робочого масиву.

- 3. Далі, починаючи з i=1, послідовно збільшуємо значення i на одиницю й порівнюємо кожний елемент a_i з x, поки не буде знайдено елемент a_i такий, що $a_i>x$.
- 4. Потім, починаючи з j=r, послідовно зменшуємо значення j на одиницю, поки не буде знайдений елемент a_j такий, що $x>a_j$.
- 5. Якщо для знайдених елементів a_i і a_j виконується умова $i \leq j$, то ці елементи в робочому масиві міняються місцями.
- 6. Описана процедура закінчиться знаходженням головного елемента й поділом масиву на дві частини: одна частина буде містити елементи, меншіx, а інша більші x.

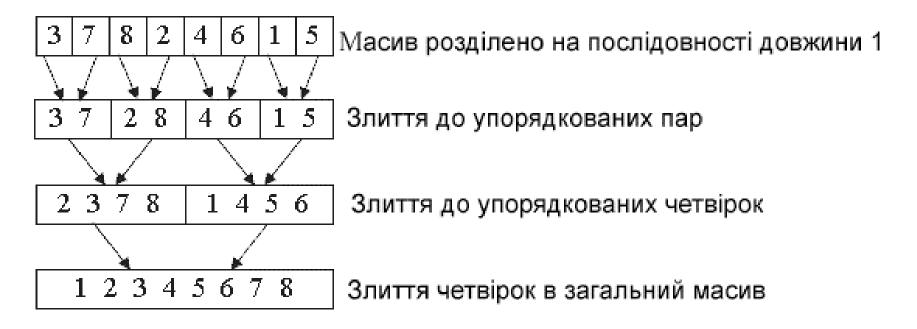
Далі для кожної такої частини знову застосовується описана вище процедура. Паскаль-Програма, що реалізує даний алгоритм для 10-елементного масиву, має такий вигляд:

```
Program Osort;
Const N=10;
Var a:array[1..N] of integer; (* вихідний масив *)
    k:integer;
procedure Quicksort(g,r:integer);
(* Процедура швидкого сортування*)
var i, j, x, y: integer;
begin
 i:=g; j:=r; x:= a[(q+r) div 2];
 repeat
  while (a[i] < x) do inc(i);
  while (x < a[j]) do dec(j);
  if (i \le j) then
 begin
  y:=a[i]; a[i]:=a[j]; a[j]:=y; inc(i); dec(j);
 end;
 until (i>j);
(*Рекурсивне використання процедури Quicksort *)
if (q<j) then Quicksort(q,j);</pre>
if (i<r) then Quicksort(i,r);</pre>
end;
begin
  writeln('Уведіть', N, 'елементів масиву:') ;
  for k:=1 to N do readln(a[k]);
  Quicksort(1,N);
  writeln('Після сортування:');
  for k:=1 to N do write(a[k],'');
end.
```

Сортування злиттям

Сортування злиттям також побудована на принципі "розділяй-і-пануй", однак реалізує його трохи по-іншому, ніж Quick Sort. А саме, замість поділу по опорному елементу масив просто ділиться навпіл.

Функція Merge на місці двох упорядкованих масивів A[left]...A[mid] і A[mid+1]...A[right] створює єдиний упорядкований масив A[left]...A[right]. Приклад роботи алгоритму на масиві 3 7 8 2 4 6 1 5..


```
Program Mrgesort;
Var A,B : array[1..1000] of integer;
    N : integer;
Procedure Merge (left, right: integer); {процедура, що зливає масиви}
Var mid, i, j, k : integer;
Begin
 mid:=(left+right) div 2;
 i:=left;
 j:=mid+1;
 for k:=left to right do
 if (i \le mid) and ((j \ge right)) or (A[i] \le A[j]) then
 begin
   B[k] := A[i];
   i := i+1;
 end else
 begin
   B[k] := A[j];
   i := i + 1;
 end;
 for k:=left to right do A[k]:=B[k];
End;
```

```
{left, right - індекси початку й кінця частини масиву, яку сортують}
Procedure Sort(left, right : integer);
Begin
 {масив з одного елемента тривіально впорядкований}
 if left<right then</pre>
 begin
  mid:=(left+right) div 2
  Sort(left, mid);
  Sort((mid + 1, right);
  Merge(left, right);
 end;
End;
Begin
 {Визначення розміру масиву А(N) і його заповнення}
 {запуск процедури, яка сортує, }
 Sort (1, N);
 {Вивід відсортованого масиву А}
End.
```